

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din. Cena Marijnjoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvu Novin v Crensovcu, Prekm.

„Vredništvo i opravištvu Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popustaza edno objavo za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvu „NOVIN“.

Spomenek † dr. Franci Ivanóczyji.

Maja 25. so delili naš prezvišeni višesnji pastir zadnjo fermu v Slovenskoj Krajini i to v slavnoj fari † dr. Ivanóczyja na Tišini. To je bila njihova poslovilna ferma. Poslovili so se tu od prekmurskih Slovincov i šli z najlepšimi spomini od nas. A naj te slobod bo še slajši ešče toplejši, so jih proti konci obeda vlč. g. Klekl Jožef, vp. plebanoš, nar. poslanec, prvi kaplan † dr. Ivanóczyja z temi rečmi pozdravili:

Prezvišeni knežoškof!

Gda zapušcate tla Slovenske Krajine, dovolite, da Vam za spomin potrosim rožice zahvalnosti na Vašo pot. Slovenska Krajina, gde Vaša Prezvišenost dnes dokonča fermansko pot, je negdaj živela največ samostojnosti med vsemi slovenskimi pokrajinami. Pod vladanjem naših slovenskih knezov Pribine i Kocla je orsag pannonških Slovincov, naših očakov segao do Blatograda (Balatonföldvár). Zgodovina nam je razdružila toti staro slavo naše Slovenske Krajine, ne je pa mogla vmoriti ljubezni našega srca do nje. V tihom kotički vsakoga vernoga Slovincu Slovenske Krajine je živela vroča žela: Poživeti samostojnost „Slovenske Krajine“. I oživela je ta l. 1919., gda je vogska vlada dala izjavo, da privoli v popolno autonomijo „Slovenske Krajine“. Pod tem imenom „Slovenska Krajina“, pod imenom stare slave nam bi bila ta zasigurana, če ne bi podro boljše vsem vso slobodščino v državi i tudi nje. A ka je zraslo z narodoljubnih src, ne je moglo posehniti: mesto male „Slovenske Krajine“ smo dobili v podobi „Slovenske starodavno Pribinovo „Slovensko Krajino“ nazaj z tem razločkom, da njena slobodščina ešče zahteva borbe od nas; — a zmaga bo gotovo naša.

Pa puštim na strani politično stvar i zglede nem se na polje cerkveno. Naše očake, ki so ešče v rimskoj dobi pristopili h kršćanstvi kak trdim je v tom potrdili odpadnike nazaj pripelao h Kristuši sv. Metod, ki je pri sivom Blatnom Jezeri (Balaton) včio Kristuša ljubiti našiva vladara: Pribino i Kocla kak njihov gost. Sveti Metod je bio naš apostolski višesnji pastir, te zadnji, dokeč smo meli svojo samostalno „Slovensko Krajino“ — i Vi, Prezvišeni, ste prvi naš višesnji pastir, gda po vnoh sto i stotih mamu pali svojo samostalno slovensko državo. Vi ste sv. Metoda I. naslednik med Slovenci „Slovenske Krajine“. To je vaše poslanstvo pri nas, te vzvišeni namen služi vaša fermanska pot med nami. To Vaše visiko poslanstvo šče moja malenkost počastiti z spominom na tistoga moža, koga duh je oživio to Vaše poslanstvo v „Slovenskoj Krajini“. Te je † dr. Franci Ivanóczy, č. kanonik ešperes i plebanoš tišinske fare.

Dnes obhaja Maticerkev god sv. Gregora VII., ki se je z junaškim srcem borio za njene pravice i vmro še v pregnanstvi za Kristušovo to čisto zaročnico. Njegov junaški duh se je z mirajočega tela z temi rečmi postavio vsem boritelom pravice za voditela i krepitela: „Dilexi justitiam, cdivi iniquitatem, ideo morior in exilio“ — „Ljubo sem pravico, sovražo pa krivico, zato morem mreti v pregnanstvi“, † Dr. Ivanóczy je ne samo srečao toga duha sv. Gregorija, napuno se je z njim. Desetletja so se zaganjali motni valovi krivice v tišinsko svetišče, — a odbili so se vsikdar premagani od njega, ar je ladjico Slovenske Krajine vodo z Gregorovim duhom dr. Ivanóczy, ladjico, v šteroj je preplašeno sedela pravica Matercerkvi i našega miloga slovenskoga ljudstva. On je to rešo. I mi vsi, ki smo se za njim borili z srcem, štero je ljubilo Boga i naš mili slovenski narod, za slobodščino Cerkve i našega ljudstva, smo zajemali moč od njegovoga duha, smo bili vučeniki † dr. Franca Ivanóczyja; on je bio naš vučiteo. Zmaga naša je zrasla z njegovoga srca. Tomi možu ide zato spomin. Pa kakšega njemi naj

damo? Včera, gda ste, Prezvišeni, prevzeti od lepote tišinke cerkve spitali, ka pomeni mramornata tabla na epistolskoj strani tišinskoga svetišča, ste dobili za odgovor: da je to † dr. Ivanóczy dao napraviti za višjega pastira, da bo tu sedo, gda obiše tišinsko faro. Vi ste na to blagovolili izraziti želo: dobro bi bilo to *tablo spremeniti v spominsko tablo na † dr. Ivanóczyja z njegovim reliefom* (podobov).

Jaz sem si osvojo Vašo želo Prezvišeni, i v te namen naj se napiše na to tablo ime i delo † dr. Franca Ivanóczyja i se postavi tu gor podoba njegove glave v spomin njegovoga dušnoga pastirstva na Tišini, darujem jezero dinarov v roke vlč. g. plebanoša Krantz Jožefa, komi se toplo zahvalim, da je té dar sprejeo že naprej i za ves trud, ka de ga meo pri postavljanju toga lepoga spomenka. Te dar polčim kak tišinske fare sin i opršim vse drage tišinske farnike, naj ga z svojimi dari povekšavajo, ka njihov dušni voditeo prido kem prle do svojega zasluženoga spomina.

Globoko se zahvalim tudi vlč. g. Faflik Franci, pleb. pri Sv. Bedeniki, ki so blagovolili sprejeti drugi moj dar od jezera dinarov (vložen v Crensovsko posojilnico), šteri naj služi kak fundament velikom spomeniku, ki se bo postavio na grob † dr. Ivanóczyja pri sv. Bedeniki. Te spomenik mora gorpostaviti cela Slovenska Krajina.

To so tiste rožice zahvalnosti, štere sem nameno potrositi na vašo pot, Prezvišeni, gda zapušitate kak sv. Metoda naslednik Slovensko Krajino. Naj Vam cvetejo i dišijo v popolno zadovoljnost nad verniki Slovenske Krajine.

Za govór i dar so se Prezvišeni globoko genjeni srčno zahvalili z zelenjom, da tišinska fara i Slovenska Krajina kem prle postavi gor dostojni spomenek svojimi velikomi sini † dr. Franci Ivanóczyi.

Govor narodnoga poslanca Jožefa Klekl na 66. seji nar. skupščine marca 30.

Partija 2597. govori o „isplati zakupnine velikih posoda“ tak je bilo v originali, a je zdaj popravljen na „privremene rente“ v Hrvatski, Sloveniji, Banati, Bački i Baranji pa je določen v te namen znesek 9,994,430 dinarov 30 par. Vidimo toti pri dohodkah, da dobi država od zakupnine (arende) veleposestev okroglo 10,000,000 dinarov. A ne smemo pozabiti, da se ta zakupnina plačuje že 4 leta. I v teh 4 letih do zdaj še nieden veleposestnik ne dobi niti filera zakupnine kljub tomu, da siromaški človek že 4 leta redno i pošteno plačuje to zakupnino. (Zezavi: čujte, čujte!)

Po odredbi agrarne reforme, pripada veleposestvi 75% zakupnine (arende) država pa dobi 25% kak plačilo za stroške pri izvedbi agrarne reforme. I teh 75% ne vidimo nikde zaračunanih kak tudi 25% ne. Nieden veleposestnik v teh 4 letih še ne dobo niti filera. Čast mi je pitati gospoda ministra za agrarno reformo, kje je te penez? Jeli izposojen? Komi se je posodo? Jeli potrošen? Kda je parlament dovolio, da se potroši i v kakše namene?

V interesi ugleda države je potrebno, da nam gospod minister to stvar objasni i to je potrebno tembole, ar so veleposestniki po većini tuji državljani. V inozemskih listih čtem, da se v tujni govori, da je naša država država roparov, ar ne izplačujete zakupnine. (Zezavi i ugovori v središči.) Prosim, to čtemo v inozemskih listih!

Ar zavolo toga vočimetanja vsakoga dobroga državljana srce globoko zaboli, je potrebno, da nam gospod minister za agrarno reformo pojasi percentualni obračun 75% odnosno 25% najemnine, da zvemo, kako ta stvar stoji. (Pri-trjavanje i ploskanje na levici.)

Slavnost črensovske fare pri blagoslavljanju zvonov.

Prvi zvonski glas. — Završetek slavnosti.

Naši gospodje kumovje so si te den oblekli hlače z velikimi žepi. Vsaki zvon je nekši dar šteo z toga ponuditi gda ognjegascem, gda pa goslarom z tesači. No pa zahvalno bodi povedano, zvonovje v svojoj želi neso se vkanili, kumovje so bogato obdarili vse. Gostoljubni stol domačega g. plebanoša je pa pri sebi vido zvun kumov, cehmeštrov i domačih duhovnikov mil. g. kanonika z D. Lendave i gospode duhovnike z Čakovca, Štrigove, Martjanec, M. Sobote, Beltinec, Tišine, Törnišča, Bógoline pa več svecke gospode od bliži i daleka. Večernica je bila združena z navukom za tretji red, šteroga so držali urednik našega lista. V svojem govori so se zahvalili vlč. g. Čačić Jožefu za trud i vodstvo pri toj lepoj slavnosti i razložili dužnost našo, gda čujemo zvon, šteri nas zove k predgi, navuki, sv. meši, šteri nam naznanja podelitev svestev za vmirajoče i smrt.

Po popoldnešnjoj božoj službi smo čakali nestrpnó, gda se oglašijo zvonovje. Majstri so nam obetali, da ob šestih mo je že čuli. Čakamo, vora kaže šest, a zvonik je še nemi kak grob. A komaj porinemo voro nazaj vu žep, taki po šestoj vori se oglašijo z svojim častitljivim globokim, lepo donečim glasom stari zvon, — za njim pa pomali drugi, tretji, šrti, Vulice se napunijo z narodom vu celoj fari i ešče vu sosednih, šteri pošlušajo do kesne noči, kak se zvonovje vsikdar bole i bole oglašajo . . . Poslušajo; srca se genejo, — oči se zdignejo proti nebi i zarosijo. Gostom se tudi spunila žela, kak je bilo napisano na štiraj zvonah slavoloka, štere je izdelao Šernekov Janči z Črenšovec:

Bodte pozdravljeni,
Bližnji, odaljeni,
Ki ste obiskali,
Slavni naš dom!
Srčna Vam hvala bod!
Sladki bod vaš odhod!
Pot vam posodi naj
Vsaki naš zvon!

Sprevodili so goste z svojim milim glasom domo, nas pa zazibali v sladki sen, od šteroga nam slajši bo samo večni sen po dobroj smrti. — K tomi naj nam zvonovje ednok vsem zvonijo, ki smo se te lepe slavnosti vdeležili.

NEDELA.

Po Ris. III. Evang. sv. Lukača XV. 1—10' Jezuš sprejma publikanoše i grešnike. Pa On je najsvetejši Bog. Ti si pa uboga grešna stvarica i li neščeš odpustiti i se ogiblješ tistih, ki so te razžalili. Odpusti, kak je Bog odpustio, to zahteva od tebe ljubezen do blišnjega.

Ljubézen do blišnjega.*

O groza! Kakši odoren greh je nevoščljivost! Greh k smrti, pravi sv. Augustin. Ja, greh, ki zasluži večno smrt, kak je časna smrt prišla na svet po njoj. Ar po nevoščljivosti hudičovoj je prišla smrt na svet, pravi sv. Pismo. Ja, i da je paradičm na veke zaprejt za človeka, da je zemla postala iz božega ograda edno veliko pokopališče, na šterom vsakši den pokopamo okoli 100 jezer ljudi, da je postala mrtvaška njiva, v šteroj gnjili že milijarde ljudi — je vse delo nevoščljivosti, s šterov je zavidoao šatan človeka v raji . . .

Predragi! Ne vdajamo se toj velkdj pregrehi. Ka pa mamó od nje? Eli postane vse tisto, zavolo šteroga zavidoamo blišnjega, naše? Nikaj, čisto nikaj nimamo od nevoščljivosti. Od

* Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

kradenja ma človek kaj, od vsakoga greha ma kaj — od nevoščljivosti nima nikaj. Šče menje kak nikaj! Žalost ma, potrto srca, težke vore, temne dneve, zagrenelo življenje. — Nevoščljivost je gnjiloba v čontah, pravi Sv. Pismo t. je spodjeda življenje i zdravje i vso časno srečo. Nevoščljivost je med vsemi strastmi najbolj krivična i najbolj pravična, pravi sv. Gregor; najbolje krivična, ar nasprotuje vsemi, ka je dobroga; najbolje pravična, ar svoje gospodare sama grize i mantra. Zato pa v kraj z nevoščljivostjov, tov pogubov vsakše ljubezni do bližnjega! Veselimo se, či je bližnji bogat, či je vučen, či je slaven, či je zdrav, či je lep, či je priljubljen — glejte vse to njemu je dao Bog! Kak dober je Bog! Bodimo dobri tudi mi. Veselimo se, da je telko boljši, bogatejši, bole srečnij . . . ljudi, kak smo mi. Veselimo se toga, ar či se v ljubezni do bližnjega prednosti drugij istinsko veselimo, potom to, ka majo drugi, vživamo tudi mi. O, kakši kinč je lubezen do bližnjega, pravi sv. Avguštin šteri napravi, da je to, ka majo drugi, brez našega truda, brez našega dela tudi naše! Amen.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Slovo duhovščine Slov. Krajine od našega prežvišenoga knezoškofa. Po dovršeni fermi i božoj službi na Tišini je počastila duhovščina obe našive ešperešiji prežvišenoga hercegpüşpeka i se od njih poslovila. V imeni duhovščine je govoril mil. g. č. kanonik Slepec Ivan iz M. Sobote. V svojem lepom, iz srca kipečem govoru se je toplo zahvalo Prežvišenomu za njegove trude, je prosil i nadaljne njegove pomoči za naše ljudstvo i obečao, da ga duhovščina v njegovom delu bo podpirala. To je bio pomen njegovoga govora. Milostiven hercegpüşpek so se lepo zahvalili za lepi pozdrav, podignoli trude g. kanonika pri zidani njegove lepe cerkve i se od vseh duhovnikov srčno poslovili. Vsem so pravili, ka razmija to, če je duhovščina deloma bila vogrskoga čutenja, ar je zvršila samo vogrške šole. „A zdaj gospodje, gda ste roko že na plüg položili v drugoj državi, ne gledajte več nazaj! Vi dosta dobroga mate z Vogrskoga, to si ohranite i pomali se privadite novim razmeram. — Po tem govori so vsakomi v roke segnoli, vse blagoslovili i se še posebno zahvalili g. Fafliki, pri kom so se posebno dobro čutili. — Ob štiraj popoldne so v avtomobilu g. velikoga župana, dr. Ploja, zapustili milo Slovensko Krajino med zvonjenjem lepih tišinskih zvonov i se odpelali z svojim z tajnikom i dr. Jerovškom, ravnatelom Cirilove tiskarne skoz Veržeja nazaj v svojo prestolico v Maribor.

Širitelom, naročnikom! Polleta je minolo, tiskarski stroški so grozni. Samo za štampanje Novin brez papira, brez poštnine, brez pakivanja plačamo mesečno više štirjezero dinarov. Dugovje so nam narasli, delavce trebe plačati. Genite se dužniki i plačajte, najema siromaškoga delavca ne trgajte dol. Vsaki naj plača svoj dug. Širitelje vi pa bodite tak dobri idite okoli i sterjajte dužnike. Pa ešče nekaj drugo tudi včinite. Ponudite na drlugo polovico leta Novine novim naročnikom.

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Odao je vse, ka je kaj vrednoga bilo i to razdelo med sirmake, da nebi pripadnol po njegovoj smrti državi.

Fulvij je bio delaven, skrben človek, pa si je nekaj pridobol od pomorjeni krščeničkov, ali ne telko, kak je čakao. Casara je tudi ne več mantrao z podporov. Prišparati pa tudi ne mogeo nikaj; dolge je pa delao naprej, ar je mogeo plačivati svoje korteše i špione. Vsaki večer ga je spitavol čemerni Evröta, ka je napravol po dnevi, če je kaj zaslužio i njemu v oči metol i se norca delol, ar je nikdar ne mogeo kakšega vekšega zaslužka napraviti. Eden večer njemu pa razodene Fulvij, da je nakanjen segnoti po nikšoj višjoj glavi, po casarovom ljubenci, ki si je kaj, kak tribun telesne straže, za gvušno prišparol kakšo lepo šumo.

Na priliko njemu je ne trbelo dugo čakati. Približavol se je 9. december i na te den je smeol vsaki človek k casari, što je meo kakšo prošnjo ali se pa njemu priporočiti za kakšo milost. Na te den je prišeo tudi Fulvij i casar ga je mrzlo sprijol, kak po navadi. Kda ga je že do konca poslušol, je gizardo stopol ešče ednok pred njega se spüstol na kolina i je tak nagovorol imenitnoga gospoda:

Vaše božje veličanstvo mi je večkrat v oči vrglo, da si slabo zaslužimo vašo milost i podporo; ali zdaj sem zvohal najstrašnejšo

Vmrila je v Trnji po kratkoj bolezni 16. t. meseca dovica Horvat Sabo Matjaša, rojena Cigan Marija. Bila je junaška mati, štera zasluži da se spomenemo ž nje. Porodila je edenajstero dece, z med šterih je še šest živih. Zvün petere mlajše dece pokopala v kratkom časi moža, zeta, i sina, ki je bio bogoslovec, to je ki se pripravol na duhovniški stan, pa prenašala vnoge velike križe vu familiji, štere njoj je dober Bog vu obilnosti pošilol. Pa vse to z mernim, krótkim srcem, vse to vdano v božo sveto volo je pretrpela. Gda pri njenom grobi vidimo zmagati sveto gospodovo potrplivost, želemo njeno plačo duši pokojne, štero vsem, posebno tretjerednikom zročimo v molitev. Pokojna je bila pobožna, goreča tretjerednica. Naj počiva vu meri. — Na Hotizi je pa vmrila Farkaš Franca zvonara hči v 16. leti svoje starosti od jetike. Betegüvala je edno leto, mirno trpela i podobol križanoga dostokrat v betegi küšüvala. Pred smrtjov se je dvakrat ljubeznivo nasmejala na sestrol šolarico i zatem sladko zaspala v Gospödi. 40. v belo oblačenih deklic jo je sprevodilo v grob, ki so drugi den pri meši v kapeli, štera se je za pokojno služila, genljivo popevale. Naj zadobil njena duša večno zveličanje.

M. Sobota. Deca gimnazijska se nam tožijo, ka nekoga g. fiškališa sin pači šolare i nesramno kriči na vse kraje „ka nega Boga.“ — Če je to istina, trebe njegovomi oči povedati. Če ga oče ne de znal vred spraviti, napravimo sami to, ka k tistomi fiškališi nemo hodili, ki dovolil, da se njegov sin z tistoga norčari ka je nam najsvetejšo z Gospoda Boga.

K fermi v Beltincih nam javljajo, da so slavaloki nosili sledeče napise: „Ovčice Vas pozdravljajo. Pozdravljen slovenski vladika. — O nadpastir, prinesi nam mir. — „Gospod ostani z nami!“ V cerkvi je domači pevski zbor speval več umetnih štiriglasnih cerkveni pesmi, spoevala je tudi cela cerkev, oboje lepo, genljivo. Kociprova banda je dala nadale koncert v grofovskom parki v nedelo popoldnevi na čast Prežvišenomi. Stroške sprejema so pokrivalo občine z veleposestvom vred.

Amerikanci so nam v oči vrgli, ka naš urednik tak slabo piše, gda kakše pismo pošlje, ka ne morejo njegovoga pisma prečeti. — Prav mate, dragi Amerikanci. Pa na to falingo se ne tožite samo vi, naši domači tudi. Tomi zrok je pa to, ka že stari urednik dobi na tjedno sto falatov pošte, štero more sam rešavati, ar zavolo siromaštva ne more držati ni pisaca ni kupiti mašina za pisanje. (pisalni stroj.) Jako veliko dobroto bi njeml, sebi i vsem našim domačim zato včinioli, če bi njemu kupili eden takši mašin. Ve ne košta več, kak sto dolarov. Dajte nam glas, če ste edne misli z nami! — **Vrednik.**

Vojaki, ki so prosili dopüst na fermu, so ga dobili, kak smo v Novinah objavili od vojnoga ministra. Te kak vsaki dopüst se pa da po novom vojnom zakoni samo te, gda je vojak že opravol šestmesečne vaje (mujštre) v kadri. Če nešteri prosilci nesol prišli domo, je zrok to, ka so ešče ne spunili teh šestmesečnih vaj. Če bi je pa šteri prosilec spunol ili ne bio püščen domo, prosimo, da to stariše javijo g. narodnom poslanci Kleklni.

Ki naroči na polleta Novine, plača 10 Dinarov! Ki doda ešče 10 Din. dobi M. Liste

zaroto i grdo nehvaležnost, štera je telko bole nevarna, kelko bliže je vašoj blaženoj osebi.

„No, ka misliš, s tem? Naglo povej, ali bom dao z železom vleči reči iz tebe,“ nepotrplivo odvrne casar.

Fulvij vstane i pokaže na Šebeščana i pravi: „Šebeščan je krščenič!“

Casar srdito skoči iz stoca: „Slepar ti, ti lažeš; dokaži, ka si povedol, ali te pa obsodim na smrt, kakše je ešče nieden krščanski pes ne pretpol!“

„Dokazov mi ne menka“ odgovori Fulvij i porine med casara nekši papir.

Ravno se je šted na novo zadreti nad njim, kda stopi po možko Šebeštjan pred casara i njemu mirno pravi:

„Moj gospod casar, je püštite vse preiskave, jaz sem krščenič; to tü ponosno pripoznam.“

Maksimijan je bio neodlikon človek, čeravno ovači batriven vojak i ar je bio tühinec je komaj nikelköl reči znal po dijački povedati. I to te, če je bio miren i je gučol premišleno; če se je pa razsrdol je pa gučol, da joj. Takši je bio zdaj. Vüsta so se njemu odprla, ali so ne drugoga povedala, kak samo grdo preklinjanje. „Lepi imen, con“ i kaj podobnoga se je lejko zdaj čülo, ar je te velki gospod toga prece znal. Najbole njemu je v oči metol nehvaležnost i izdajstvo. „Kačo sam krmo na svoji prsaj . . . i škorpionu — i čüdim se, da sam ešče živ.“

Krščanski junak je mirno poslušol, nato pa je odgovorol: „Moj zapovednik i casar, prosim vas poslušajte me, mogoče itak zadnjikrat. Povedol sam, da sam krščenič i to vam je dokaz da ste na gvüšnom!“

celoga letošnjega leta i ešče kalendar za te pe-neze. Javite se, ki ste dozda zaostali!

Novo svete meše bodo služili sledeči naši č. g. novomešniki: *Kühar Janoš*, pokojnoga beltinskoga plebanoša brat, *Julija 6. na Tišini. Jerič Ivan, Julija 13. v Dokležovji i Herman Ferdinand Julija 20. v Beltincih.* Prvi novomešnik so z Gradišča, drugi z Dokležovja, tretji pa z Bratonec; prvi je zvršol včenje v Szombathelyi, zadnjiva pa v Maribori. — Zvün teh g. novomešnikov bodeta letos svojo sv. prvo mešo služila ešče frančiškan Jerebic iz Nedelice i salezijanec Vogrinčič Franc iz Cankove. Den nove meše teva dva gospoda pa ešče ne je določen. G. Jerič bo drugi den sv. mešo služol v Veržeji. Te den bodo njegove posvalbice, štere so kotrige veržejske dekliške zveze, predavale igro.

Novi zvon pri Nedeli. 15. jun. je proščenje bilo pri Nedeli, nedela sv. Trojstva. S tov prilikov so blagoslovili i vu törem potegnoli novi zvon. Zvon je bio na farofi, ljudstvo je s procesijov prišlo na farof. Domači g. župnik so pozdravili novi zvon, potem se je procesija razvila nazaj vu cerkev. Pred zvonovom so šle vu belo oblečene deklice vu velkom številu, za zvonom duhovščina. Godba iz Zankovec je lepo igrala pri procesiji. Pevski zbor od Sv. Sebeščana je lepo popevol. Zvon vaga 626 kgr. Vlejšani je vu fabriki „Zvonoglas“ v Maribori. Zvon je 6. delo fabrike. Z Amerike je poslano bilo 270 dolarov. Farniki so lepo okinčali zvon i cerkev. Zvon je tak lepo bio okinčan, da očividci pravijo, ka v Prekmurji ne ešče bilo tak lepo okinčanoga zvöna. (Zato, ka zvon ma lepi glas, pripóročamo družbo: „Zvonoglas v Maribori. Vr.) Vu cerkvi sta bila dva lanca iz rož, na njih so visili lepi „lampaše“. Cerkveni govor so držali g. plebanoš od Sv. Bedenika. Govor je do srca geno ljudi. Navzdöci i so bili ešče gg. od sv. Šebeščana, iz Markovec i iz Velikih Dolenc. Pri svetoj meši je popevol zbor pevski g. vučitelja od Sv. Sebeščana. Okoli edne vüre smo čüli glas novoga zvöna. Glas je A, prijeten i močen. Fara se posebno zahvali g. vučitelja i njegovomi pevskomü zbori.

Krog. Po kónčanoj sv. firmi so se pelali prevz. knezoškof iz Tišine v Veržej da si ogledajo tudi zavod č. g. Salezijancov. Med tov potjov smo meli srečo jih tudi mi krožančarje sprejeti. Sprejeli smo jih pri Kapeli sv. Florjana gde je bio postavljen slavalok z napisi: „Blažen i pozdravljen nadpastir, naslednik sv. Metoda“ na drugoj deski pa „Dedovina Pribine i Kocelja je danes razveseljena.“ Pred slavalokom je stala šolska mladina, ödzajaj za slavalokom okoli Kapele pa vseljüdstvo občine. G. vučitelja so z zvišenimi rečmi pozdravili visikoga gosta, na konci govora jih je pa vse ljudstvo, pozdravilo z navdüšenim i gromovitim trikratnim „živijo“ klčom. Zatem jim je mala gimnazijalka Titanova Trezika deklamerala, jim zročila šopek korin. Za pozdrave so se visoki gost pravljübeznivo zahvalili. Občina, gde so se skoz pelali, je vsa bila v zastavah, na nehteri hišah so poleg velikih plahotale ešče male slovenske zastavice. Na kraji občine za odslov iz občine, je tudi stao eden slavalok skoz šteroga so se Prežvišeni pelali, s prošnjov: „Branil i čuvaj nas, do skrajni mej življenja, Panonske Slovence.“

„Kak denok, nehvaležnik.“

Če štete meti okoli sebe stražo, vsaki čas pripravleno, da tudi zadnjol kaplico krvi prelije za vas, pošlite v temnice svoje služabnike, da rešijo krščeničke železja i lancov, vzemite napol mrtve i pečene krščeničke, i po borišči poberite, ka je ostalo divjim zazerinam, pa je ozdravite kelko se da. Dajte njim orožje i postavite je okoli sebe — pa vam zagvišam: V toj pohablenoj četi bo več kurajže vernosti i vdanosti do nas, kak v vsej daški i panonski legijaj. Vi ste njim vzeli polovico krvi, drugo polovico pa radi dajo za vas.“

„O jako lepi navuk“ se zareži casar. Raj bi meo okoli sebe vuke; mnogo me je navčilo tvoje izdajstvo.“

— „Veličanstvo, či bi bio jaz izdajalec, ka bi me denok zadrževalöl, da vas izdam? — Casar, gotovo vam je nihče ne služol bole verno kak jaz; pa jaz poslušam ešče drugoga, višjega Gospoda, ki bo naj oba sodol i njegovim zapovedam se morem bole pokoriti kak vašim.“

„Zakaj si mi pa, kak strahopetec prikrioval svojo vero? Ali se bojal britke smrti, ki si ja itak zaslužio.“

„Veličanstvo, jaz nesam izdajalec, pa ne strapezlivec to samo vi previte, pa nihče drugi! Dokač sem mogep svojim bratom s svojim življenjom hasniti, sem živo v sredi krvavi ga preganjanja i čakao, da pride red na menö. To vüpanje se mi je pa ne izpunilo, zato sem prav hvaležen Fulviji, da me je zatožo kak krščenička i me tak rešo zadrege: Ali si naj sam iščem smrt, ali naj nadale tak živem.“ (Dale.)

* Legija se je imenoval pri Rimlamaj oddelek vojštva — naš polk 3000 do 6000 vojakov.

M. Sobota. Sokoli so nas letos pali obiskali. Ne zovemo je, pa li pridejo. Pač sokolska jakost. Pa gda so prišli, so meli samo te skromne žele: da bi je mi Sobočanci sprejeli v svoje stane i njim dali ešče večerjo. To so znabiti zato želeli, ka njihovi bratje Orjunci prek Móre kolejo nedužne lüdi, je pobijavljajo i kradnejo.

Na „Martinišče“ so darüvali v dinarah: Horvat Anton nabralo v Chicagi 7850; med temi dari je tüdi 10 dolarov Zelko Marka z Črensovec, ki je v Chicagi te posodo za Martinišče, a zdaj, gda je prišo domo, je dao z cela v te lepi namen: Pajer Koloman i Terenta Ivan vp. nadučitelja v pokoji nabrala po D. Lendavi 644, na gostüvanji Püvar Marije pod Lipöv nabro Zver Ferenc 3625, na gostüvanji pri Matjašec Matjaši pod Lipov nabralo Matjašec Franc 15, glavni nabirač Horvat Janoš z Trnja i Horvat S. Ignac z G. Bistrice, cehmeštra nabrala pri sabolskom cehi pri priliki blagoslavljanja nove zastave 101 Dinaröv. — Vsem najprisrčnejša zahvala. Bog lepo plati, vrli Amerikanci i dragi domači darovniki! O le naprejt!

Orlom i vsem krščanskim društvam damo na znanje, ka namenimo letos edno slavnost napraviti pri Sv. Bedeniki pri grobi + dr. Ivanoczija. Prosimo vse krščanska društva, naj nam dajo na znanje z kakšim programom se ščejo vdeležiti te slavnosti, Odgovor prosí uredništvo do 15. jula.

Tišinski farniki dajo svoje dare za spominsko tablo + dr. Franca Ivanoczija gospodi Krantz Jožefi tišinskomi plebanoši. Tišincarje svojemi g. plebanoši izročite svoje dare.

Vmoro je na Melincih 18. t. meseca Küzma Ivan z Melinc Hozjan Ferenc (Kleidermanov) trgovca iz Sr. Bistrice. Z dugim nožom ga zabodno v srce i nesrečen, ki je preživljao svojo mater, je na to za par minut vmoro. — Svadila sta se v krčmi. Ka naša oblast tak visiko poštuje i z celim srcöm zagovarja krčme, točenje alkohola, to podivja i kole naš narod. — Prek polnoči se je pelao neki naš poznanec po cesti z Gornjega v Dolnje Prekmurje i kak nam poroča, je vido to, ka v večih krčmah, gde se je mimo pelao, so ešče svetili. Tak se držli policijska vöra.

K fermi v Martjancih nam javijo, ka je tam i pevski zbor i cela cerkev popevala jako lepo. V dvema letoma je g. Čepregi nadučiteo i kantor cerkveno popevanje podigno na tak veliko višino, da se vnoge fare lahko včijo od martjanske.

Na grobni spomenek + dr. Franca Ivanoczija jemlje dare prek vlč. g. Faflik Franc, pleb. pri Sv. Bedeniki se z svojimi dari.

M. Polana. Veleposestvo kneza Eszterházyja je prepovedalo izvoz drv iz šum. I gda je to prepovedalo, je pošlao ednoga svojega uradnika k nam, nekšega podsekvestra, šteri nam je nakazao drva, gda smo jih ne prosili i gda jih ne smemo vö voziti. Te terja od nas zdaj še drago foringo. Znata za to krivico g. upraviteo i g. sekvester?

K fermi v M. Soboti nam javijo, ka je domače prebivalstvo ednoglasno glasalo na seji občinskoj za to, naj se prezvišeni knezoškolci najlepše primejo i ponüdilo v te namen svoje dare. Ešče zastöpnik evangeličancov, č. g. šinor Kovač so zato glasili. Samo dva katoličanca, iz Preka sta glasala proti g. Brumen i dr. Černe. To je bilo na ednoj seji, na drugo pa nej sta ni prišla. Za lepi sprejem hercegpišpekov v našem varaši ide vsa hvala zato g. dr. Šömeni, našemi domačemi prebivalstvi, ne pa veri sovražnim demokratskim prišlekem, — Istina.

Ki kakše dare nabirajo, včasí pošljejo izkaz nabranih darov našemi uredništvi, naj ga objavimo zavolo pravilnosti i enötности naznamimo vsakomi, ka dare samo te objavimo, če je ali mi dobimo do rok ali pa tisti, komi so namenjeni. Če što pošlje dar v Celje na misi-jone, ali vu Verzej za Martinišče, ali v Ljubljano Jug. Matici itd. — mi njegovoga nabiranja ne objavimo tečas, dokeč ne dobimo z Celja, Verzeja, Ljubljane itd. potrdila, ka so dari nabrani zaistino tüdi v roke dobljeni. To prosimo, da vsi vzemejo na znanje — Vredništvo.

Iz Dolnje Bistrice. Šola v Dolnjöj Bistrici je priredila s šolskimi vučeniki izlet v Ptuj. Da se je prihranila deci duga pot do Dolnje Lendave, se vučiteljstvo zahvalji g. župani Jožefi Kolenko, g. Marki Godina, g. Jožefi Kelenci, g. Jožefi Šerniki, ki so brezplačno dali kola i peljali vučenike do kolodvora i nazaj. Bog plati! — Šolsko vodstvo v D. Bistrici.

Križevci. Prisego je položö tü jun. 11. g. Benko Jožef novo izvoljeni cerkveni nadpaziteo evangeličanske vere v roke ev. šinjora g. Kovač Števana. Pri toj priliki je g. Benko govor meo, v šterom je obljübo, da se bo z cele noči brigao za ev. verske šole, za vse pravice evang. vere i predvsem zato, da se za evangeličanske dijake kem prle postan gor v Soboti dijaški zavod. V te namen so darüvali vküpzbrani pri toj priliki blüzi jezero dinarov. — Nasledüjno

brate evangeličance pri darüvanji za Martinišče. Pri vsakoj priliki dapico v te namen. Evangeličanci te majo hižo za dijake v Soboti, mi nemamo ešče nikaj. Vr.

Uradna naznanila.

Licencüvanje i premüvanje bikov za leto 1924. je končano. Licencovalnih v celom okraji je bilo 317 bikov. Najlepše bike je mela letos občina Nedelica, po tem Tešanovci, Meravci, Vadarci, Brezovci i občine okoli Dol. Lendave, Premiranih je bilo 28 bikov. Za premije se je razdelilo skupno 10461 Din. Zvün oblasti se prispevali k premijam tüdi g. Josip Benko v M. Soboti s 500 Din. g. Karl Vogler iz Cankove s 500 Din. i izvozna klavnica v Nus-kovi s 1500 Din. za koj jim naj bo izrečena na tom mestu zahvala. (Srezko poglavarstvo v M. Soboti dne 11. juni 1924. Stev. 145/21. vet)

Sresko poglavarstvo D. Lendava, 20. jun. 1724. Stev. 153/pr.

Razglas.

Srezki poglavar v Dol. Lendavi bo imel v tekočem letu naslednje uradne dneve:

1. V Beltincih v občinskih hiši:

12. julija od 16. do 18. ure in 13. julija od 9. do 10. ure.	9. avgusta " " " " " 10. avg. " " " " "
13. septemb. " " " " " 14. sept. " " " " "	11. oktobra " " " " " 12. okt. " " " " "
15. novembra " " " " " 16. nov. " " " " "	13. decembra " " " " " 14. dec. " " " " "

2. V Dobrovniku v gostilni g. Ivana Toplak:

27. junija,
26. julija,
23. avgusta,
27. septembra,
25. oktobra,
29. novembra,
29. decembra.

in sicer vsakokrat od 9. do 13. ure.

Na sedežu srezkega poglavarstva v D. Lendavi so uradne ure za stranke vsaki torek in petek od 9. do 12. ure.

Upravitelj sreza:
Kandrič s. r.

Politične drobnije.

Samo v „Novine“ je greh pisati. „M. Krajina“ je v 24. št. od 15. juna objavila, ka je v Križevcih na cerkvenom spravišči Kühar Štefan urednik „M. Krajine“ obtožö šinjori i vsem vküpzbranim g. Hári Leopolda, ev. bogoslovca zato, ka prej piše i širi naše „Novine“, ar stem greši proti svojoj cerkvi. — Čüdno, gda je Kühar sam pisao v od katoličancov vrejeni liberalni list „Prekmurski Glasnik“, šteri je napadao i katoličancem i evangeličancem svete verske reči, to je to ne bilo proticerkveno delo — ar je list bio liberalen, — a gda g. Hari piše v krščanski list „Novine“ za krščanske vere branite, ka je i katoličancem i vsem poštenim evangeličancem sveto (od treznosti, mira krščanskoga, poštlvanja starišov itd.), je to proticerkveno. Znate zakaj? Ar so naše Novine list krščanske stranke, štera je vrgla g. Kühara. To ga boli. Pa te vüpa ešče to pisati, ka so g. šinor g. Harija kregali i ka se je te zagovarjao kak en igralce (szinész.) — Ne g. Kühar, g. Hari je lepo pravično povedao, ka v dühi Kristušovoga evangeliüma dela, gda poštuje druge vere ljüdi, i ne on, nego vaši zagovorniki so dobili karanje od celoga razumnoga spravišča. Tak je istina. — G. Hariji pa čestitamo za nedužno preganjanje. Vekše časti ne bi mogo dobiti kak gda je zavolo pravice bio napaden od tistih, ki so za Judašov grož pravico že davno odali. — Vr.

Država.

Obrtniki! Obrtniška razstava bo od 10 do 28. avgusta v Maribori! Ne pozabite, ka razstava nosi velike haske obrtnikom. Vnogi obrtnik je teliko naročil dobo lani, ka šče doz-daj ne mogo vse dogotoviti, ka je naročeno. Ne pozabite razstaviti svojega obrta sad. Prekmurski obrtniki tüdi vi kaj razstavite. Na to gledöč vam vse pove: *Pisarna razstavnoga odbora, Maribor, Grajski trg. št. 1.*

Naša valuta ide doli zavolo krivic, štere dela vlada po državi.

Orjunci so z orožjom napadnoli v Maribori brivce, ar so tei ne za radikalne i demokrate. — V Ljubljani je eden vkradno pal'co nekomi našemi visokošolci.

Več komunistov je oblast dala zapreti v Maribori i okolici.

Na koj so penezi. Vlada je Orjuni dala 200 jezer dinarov podpore (Slovenec št. 137.) „Republika“ beogradška piše: „Tadije Pantović, koga krägujevaška občina javno toži zavolo kräje pri nešterij odškodninskih rečej, obdužuje ministra Kojiča za völo tolvallje. Junak Kojič slovesno odgovarja, da se s Pantovičom niti v guč ne püsti. Šteri je vekši tovaj med tema dvema, ar sta oba radikala?“

Invalidi iz eele države so obdržali shed v Ljubljani, na šterom so ostro obsodili vlado, ka se ešče izdaj ne poskrbela za plačo njihovo te,

gda v vredo püščene namene trositi državne peneze.

Broj tüjezemskoga delavstva v Zagrebi. Po poročilaj občinskoga sveta je zdaj zaposlenih v Zagrebi 3000 tihinskih delavcov.

Oča i hči se vtopila. V Korini se je šo trgovec Solinecki z ženov i hčerjov kopat v Dunavo. Na hip je oča zapazo, da se hči vtopla. Skočö je na pomoč, toda obviso je na grmovji. Njemi je šla na pomoč žena, a se je začnola pogrožati v blato. Mela je samo šče telko časa, da je zazavala svojega psa, šteri jo je že omedlelo privlekeo na breg. Oča i hči sta se vtopila.

Automobilna nesreča. Okrajni predstojnik v Varcar-Vakufi se je na poti iz Jajca v Banjaluko smrtno ponesrečo. Automobil se je zaleto v drevo i sta se predstojnik i šofer prevrgla. Predstojnik je bio na mestu mrtev, šofer pa je žmetno ranjen.

Med mašinskimi potači. V paromlini v Koprivnici je gonilni remen zgrabö 14 letnoga delavca Vučkoviča, šteroga so nato mašinski potoči ščista zdrobili.

Svet.

V nasledüvanje. Vekše nemške novine so objavile te broje, poslane iz Londona: 4, 0; 4, 11; 4, 24; 4, 27; 4, 30; 4, 35; 4, 40 i tak dale. Mislili ti, da je to kakši vozní red eli kaj podobnoga. Pa je ne. To so govorilne minote angleških poslancov v parlamenti 6. maja. Seja se je začnola ravno ob 4 vöri. Prvi poslanec (Croft) je celih 11 minöt mantrao poslúšalce; drugi govornik je bio jako nesmilin i je govorö trinajst minöt: na to je prišeö pameten mož in govorö samo tri minote. Nekši poslanec je tumačo svoje načrte v dveh minotaj; eden se je pa navolo z ednov in nekše angleške novine ga imenüjejo velkoga prijatela človečanstva

Odpravljeni svetki na Českom. Novine „Venkov“ poročajo, da bodo na Českom odpravljeni vsi sporni (negišni) svetki. Svetila bo država samo: Novo leto, Božič, Štefanja, Vüzem, Risale, 1 maj, 28. oktober, 5. julij (sv. Ciril in Meto.) in 6. julij (Jens) Marijini svetki in deželni patroni po tom zakoni odpadnejo. Cerkev je bo svetila kak doz-daj tüdi na dale. Ta odprava pomeni samo telko, da bodo državni uradi odpreti in tüpi trgovine. Inači pa ostanejo v cerkvi zapovedani kak do zdaj. op).

Domača politika.

Nasilje na vse kraje. Oblast je zaplenila (prepovedala vödati) več številka našega krščanskoga lista „Slovenec“. Protivladne stranke več poslancom je od vlade najeta banda prepovedali ne sama gučati, nego je še sterala, napadnola i ranila. Tak se je zgodilo z dr. Šumenkovičom, Vujičom, Moskovljevičom itd. — Šhoda v Ljubljani je vlada našoj stranki ne dovolilil.

Občinske volitve v Sloveniji so prinesle, kak sami srbski listi priznajo, zmago našoj stranki, štera je dobila več glasov zdaj kak pri zadnjih občinskih volitvah, posebno na Štajerskom. Radikali i demokrate pa ne dopüstijo volite v Prekmurji. Bojijo se nas. Pa ta krivica bo dobra za nas, vsi bomo völili krščanko stranko.

Volilni mandat (pooblastilo za nove volitve) šče Pašič isilit od kralja zato je hodo dr. Ninčič na Bled h kralji i tüdi Pašič sam se je napoto, da dosegne ta svoj cio. Dozdaj to nese njima posrečilo — Vlada se pripravlja na volitve i išče svoje kandidate. Prinas se omenja za kandidata te krivične vlade Božidar Sever z D. Lendave.

Spravišča protivladnih strank se redno vršijo gda v Beogradi, gda v Zagrebi ali Ljubljani. Opozicija je na deli proti nasilji vlade, da brani pravice ljudsva. — Naše stranke poslanci so 24. toga meseca v Celji obdržali svoje spravišče pod predsedstvom dr. Korošča.

Občinsko poglavarstvo na Horvackom je vlada začela razpüščati odtisti mao, ka je Radič odišo v Moskvo se pogajat z ruskimi boljševiki.

Svetovna politika.

Francija. Nove vlade predsednik je socialist Herriot. Nova vlada šče toti zmenjšati terhe ljudstva, a je skrajno sovražna veri. Niti to nešče dovoliti, da bi skoro 40 milijonski francozki narod meo svojega zastöpника pri sv. oči, Kristušovom namestniki v Rimi. Igda mi te njeni program čtamo, tüdi to prvo ne verjemo, da bi zaistino štela zlejšati bremena ljudstvi. To pa zato ne, ar ravnotej ljüdje, ki so na vladi zdaj so bili za zakon, naj se vsa cerkvena imanja v kraj vzemejo za državo, ka de prej te ljüden pomagano. I resan vzeli so milijarde i milijarde vredne cerkvi, farofe, kloštre itd. vkraj pred par leti i z celoga Francözkoga so dali komaj okoli tri milijone frankov državi, ovo se je pa stavilo vse v njihovom žepi. Tem socialdemokratskim cerkvenim roparom ne verjemo.

Rumunija. Poslanca Sbarnea iz Bessarabi je so na pet letno vozo obsodili, ne da bi se kakša krivica zvedla od njega.

Prekmurški dijak.

Sprejemni izpiti za 1. razred državne realne gimnazije v Murški Soboti se bodo pričeli v poletnem roku v ponedeljek, dne 30. junija t. l., ob 9. uri predpoldne. Zahteva se: iz krščanskega nauka toliko znanja, koliko se ga mora pridobiti v prvih štirih letih ljudske šole; iz slovenščine spretnost v čitanju in pisanju, početni nauki iz oblikoslovja, poznavanje pravopisnih pravil, razčlenitev prosto razširjenega stavka; iz računstva izveženost v štirih osnovnih računskih vrstah s celimi števili. Izpita iz krščanskega nauka se oprostijo, kdor ima v izpričevalu „dobro“ ali „prav dobro.“ Učenci, ki naj pridejo v spremstvu svojih starišev ali njih zakonitih namestnikov, morajo predložiti rojstni list in predpisamo „obiskovalno izpričevalo za sprejem v srednjo šolo.“ Starost najmanj 10 let, dovršenih vsaj do konca leta 1924.

Ponavljjanje sprejemnega izpita v istem letu na isti ali drugi srednji šoli ni dovoljeno.

Ravnateljstvo.

Zavednost. Po sklepu odborove seje z dne 19. junija t. l. se vrši 3. julija predpoldan ob 8 h. v Beltincih izredni občni zbor zavednosti. Prostor kakor navadno (šola).

Na dnevnem redu so sledeče točke:

- 1). čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora;
- 2). poslovnik;
- 3). društvene zadeve: počitniško delo i eventualni predlogi;
- 4). Mladinski dan v Mariboru;
- 5). Slučajnosti.

Občni zbor je obvezen za vse. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Zlasti prosim, da bo vsak točen, da lahko v pravem času začnemo. Ako ob navedenem času otvorjeni občni zbor ne bi bil sklepčen se vrši čez pol ure na istem mestu drug občni zbor z istim programom, ki bo sklepčen ob kakršnikoli udeležbi.

Ker se občni zbor zavleče najbrž prek poldan, priporočam vsakemu, da prinese kaj malega s seboj.

Bog živi!

K. F.

Resolucije

V. katoličanskoga shoda.

Resolucije slovenskoga srednješolskoga katoličanskoga dijaštva.

Ravnanje življenja po verski navukaj i zapovidaj.

1. Slovensko katoličansko dijaštvo izjavlja, da šče biti korenito katoličansko v mišljenji i življenji:

2. V te namen se šče globoko podevčiti od verski, nramni i modroslovni pitanj.

3. Šče vestno spunjavati svoje verske dužnosti. Ar pa majo Marijine družbe jako dober vpliv na mladino, zato priporočamo vsem katoličansko mislečim dijakom, da se jih poprimejo.

Ravnanje v družabnom življenji:

4. Srednješolskò katoličansko dijaštvo zna za zgodovinsko važna pitanja, štera napunjavlejo človečanstvo s skrbjov v družabnom pogledi. Zato pa ščejo dijaki gojiti študij tej pitanj i zvršavati po vesti svoje družabne i stanovske dužnosti.

F. Resolucije odseka za leposlovje (lepe knjige), znanost i umetnost.

I. Slovstvo (knjige).

1. Katoličanski shod povdarja, da mora vsaki katoličan znati, da je dober štamp v zdajšnji časaj trdna podpora katoličanske misli i neobhodno potreben za obvarjanje te misli med Slovenci. Cio, za šterim teda moramo strmeti, je da vsaki Slovenec lahko zadovolji svoje duševne potrebčine z dobrimi knjigami.

2. Katoličanski shod žele, da bi naše založbe knjig ne zaostanjüvale z rednim izdavanjom lepe književnosti, štera ne nasprotüje veri i poštenosti.

Izdavanje naj se tak vredi, da bodo po razdeljenoj vrsti štampana v novinaj i listaj, štera razdelitev se naj te vküp štampa v jednoj knjigi, da ta falej pride k ljudstvi.

3. Katoličanski shod pozdravlja preosnovitev, vüdavanje knjig Mohorjeve družbe i družbo slovenskomi ljudstvi najtopej priporočaja.

4. Katoličanski shod pozdravlja nastavitev „Mladike“ i jo toplo priporočaja (Je jako lepi list. Izhaja vsaki mesec. Naroči se pri Mohorjevi družbi pošta Prevalje). Zednim pa povdarja važnost lista za literarno umetnost, štero predstavlja „Dom i Svet.“ Katoličanski shod pozavlja javnost naj štima za svojo kulturno dužnost, včiniti mogöči obstanek tej dve listov.

5. Katoličanski shod pozavlja založništvo „Slovenca“ (dnevne novine), da izda vsaki tje-

den ali kónči vsaki 14 dni prilogö, štera de posvečena kulturi i bò redno opöminala na dobro čtenje, posebno na knjige, štere bodo izdavale naša društva in tiskarne.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	320 Din.,
„ žita	310 „
„ ovsa	245 „
„ kukörice	250 „

2. Meso.

govedina	teletina	svinjina
v Zagrebi 1 kg.	24—27 D.	25—29 D.
v Ljubljani „	21—23 D.	27—29 D.
	27—30 D.	

3. Krma.

Sena m. 50—100 D., slame m. 50— D.

Zagrebečka borza

dne 26. junia 1924.

Amerikanski dolar 1 dolar	K 332.—
Austrijska krona 100 K	K —48
Čeho-Slov. krona 1 K	K 10.—
20 kronski zlat	K 1180.—
Francoski franc 1 frank	K 18 60
Madjar. K 100 (nova em.)	K 60.—
Švic. fran. 1 fr.	K —40
Talijanske lire 1 lira	K 14 40
Zürich:	
Dinar 100 Din.	Šv.frcs 670

Pošta.

Št. Kerec Jesenovac. Počakamo ešče eden mesec. Vogrincič Treza Sv. Jürrij. Tista kniga se zdaj ešče ne dobi. Trezika Trajbarič. Stelton. Dobili 119 Din. 75 p. — Ovo je lačna banka požrla, ka fali od 130 Din. — Naša država püsti v Ameriko vaše sestre, a Amerikanski je ne püsti notri. Moro čakati, gda na red pride i tečas vsako leto prošnjö ponoviti tü doma. Fr. Kerec Belje. Dobili 100 D. za 10 Novin na polleta. Hvala lepa. M. Liste pa plačate sledkar. Jožef Trajber. Dobrovnik. Ar so g. poslanec odpotüvali ne morejo Vam žele spuniti. Napravite kak sò Vam naročili, gda ste pri njih bili. Maitz Sv. Jürrij. Spunili vašo želo. Fr. Bokan Sv. Jürrij. Dobili z zahvalnostjov 50 Din. podpore za M. List, öbjavili dar M. Listi. Trplan

Karol Markovci 66; pošilamo vam 4 Ml. i edne Novine, vse ste že plačali. Občina Dobrovnik. Oglasa nesmo mogli objaviti, ar smo ga komaj 6. junija dobili do rok. Brez vsega datuma je bio tüdi naročen. Takso za oglas smo vam poslali nazaj po g. vučitelji Izidori Horvat.

MALI OGLASI

K odaji samo dve leti star mašin za mlaiti. Lokomobil Hofner, Schrantz vrste 4 PH. z mlatilnicov: 1900 n. tmml. Gde, pove uredništvo lista.

Sühe göbe belice küptje po najvišioj dnevnoj ceni Franc. Senčar podružnica Ljutomer (Lotmerk). Zaloga oblič šgornje i špodnje, öbü-teli, dežnih plaščov, plaščov i zračni cevi za potače (bicikline). V sikišči škriško špacerijsko blago.

K odaji je kovačnica z škerjov vred ali sama šker. Cena se šče pri lastniku Gomboc Ludoviku ali pa pri Ščančar Jožefi öba v Kúpsincih. Prekmurje.

Kovačko vogeljö, vseh vrst blanje late, štaltne, cveke cement

v lagvaj i vrečaj priporočata i odavaja najfalej

I. LOVRENČIČ i DRUG

trgovna z mešanim blagom v Križevcih pri Ljutomeru (pöleg cerkve).

Što ne verje, naj posküši,

da jako dosta penez prihrani, če küpi: cement, vapno, deske, fal

črep inö debeli cigeo

late, tesan les, traverze, pleh, cveke, cement, rone, vse priprave za stüdenca itd. pri V. Bratina, Križevci pri Ljutomeri. (Lotmerki.)

ZVONOLIVARNA
ZVONOGLAS V
TOMANOVA ULICA MARIBOR TELEFON ŠT. 74
HITRA POSTREŽBA,
PRVOVRSTNA IZVRŠITEV, NIZKE CENE.
RAČUN PRI:
ZADRUŽNI-GOSPODARSKI-BANKI
MARIBOR.

OKUŠNO IZDELANI BRONASTI ZVONOVI
HARMONIČNO AKORDIČNI TRAJNI GLASOVI

SLOVENSKA BANKA
podružnica DOLNJA LENDAVA

plača najbolje dolarje in zlate peneze.

Edna gostilna in 1/2 oraž zemlje
in travnika da v našem občina Renkovi po javnoj dražbi 13. julija 1924.
ob 3. vozi v obč. hiži
OBCINSKI URAD RENKOVC.

Podpirajte Novine!

Vsem onim, šteri že poznajo mojo podvorbo i blago, priporočam:
CEMENT, VAPNO i TRAVERSE,
nadalje: Špolarijo, štedilnike, (šparherde) kak tüdi vse železne i ocelne potrebčine po jako ugodnoj ceni,
nazadnje pa möje prvovrstne po celom Prekmurji poznane
Garantirane kose.
JOSIP TOPLAK, trgovec železa v D. LENDAVI Glavna ul. 59.